

per desgràcia, avui, com en èpoques llunyanes, l'enveja és planta que creix ufanosa. Tot el què representa un requitisme, una tebiesa, una impotència... té assegurat un marge de simpatia. En canvi, tot el que representa una força, una enteresa, una perseverança, és mirat amb greuge pels qui no saben ni ésser forts, ni sencers, ni perseverants». ¡Quina raó hi ha en aquestes paraules!

L'enveja s'ha vist amb homes de totes les condicions. I, ¿quin remei hi ha per a foragitar l'enveja de la humanitat? Hi ha qui vol solucionar tots els problemes morals, socials, etc., amb tecnicismes i teories, les quals, si voleu seran molt científiques, molt suggestives, (ben dignes de lloança, certament, perquè representen un estudi pregon, un esforç, un treball, una voluntat) però cal afirmar que a semblança de l'oxigen de l'aire que vivifica la sang del cos humà, cal també vivificar l'ànima, la moral la consciència de l'home amb els lluminosos —clarors de cim— i flairosos deu manaments de la Llei de Déu i amb les normes divinals de l'Evangelí de Crist. Heus-ací l'únic remei per a guarir el mal d'enveja, per crònic que sigui.

Poble materialitzat, és un poble que ha de morir per l'exfixia de les baixes passions; poble espiritualitzat, és un poble que reïx en ciència, en llibertat, en justícia, en moral, en progrés, etc., a l'escalf vivificant de la veritat, de l'amor i de la germanor de Crist, elements virtuals indispensables per

a nodrir la consciència de tots els homes de bona voluntat. Llavors morirà l'enveja els altres flagells del poble, i vindrà aquella esplendorosa època de pau social i de progrés que tots desitjem.

MARTÍ SEUBASEMBRADA.

Conclusions aprovades en la primera Assemblea general d'"Acció Popular"

Ponència d'«El funcionari, l'Estat, la Generalitat, el Municipi»

I. L'ingrés a la funció pública de caràcter permanent no ha d'estar mai condicionat sinó per la tècnica i la moralitat del funcionari. La nota del professionalisme —mai deslligat de la societat que l'envolta— ha de predominar en la relació entre funcionari i Administració.

En conseqüència, s'ha de refusar la limitació per opinions polítiques i religioses, i en aquest sentit ha de resar condemnats els «spoils system» d'altres temps als Estats Units, com les campanyes dites «depuradores» de França, com aquella adhesió exigida en moltes circumstàncies a Espanya per determinats polítics.

II. El sexe no ha de constituir limitació, en principi i per a la majoria d'empleus. L'article 128 de la Constitució d'Alemanya, 11 d'agost de 1919, és tenent en compte el mínim en aquest sentit.

En aquest punt però, no podem oblidar els dictats de la Sociologia catòlica que, en principi, col·loca la dona dins la família; recomana l'Assemblea que, en general i sense restricció jurídica de cap mena, es provi que el corrent necessari perquè les dones no entrin en els cossos de funcionaris de l'Administració només quan en aquells casos que les necessitats econòmiques i de la família així ho exigeixin. I en aquest cas, encara, procuri la separació d'un i altre sexe en les oficines i departaments burocràtics de les Corporacions.

III. La inamobilitat ha d'ésser condició estricta de l'organització funcionarista. Només la necessitat pública, ben provada i reclamàriament establerta, pot ésser excepció d'aquesta.

La retribució econòmica, que almeys ha d'equivaler al salari familiar dins la indústria, ha d'ésser proporcionada a les exigències tècniques i de capacitat professional i rendiment del funcionari.

Els drets passius també han d'ésser inherents a

ESTORES, HULES I ALFOMBRES
FÀBRICA DE PERSIANES, CORTINES
"FIUDUR"

Tomàs Fius

Sobrerroca, 11 MANRESA Telèfon, 1734